

Геологик сувнинг айланма харакати

Геологик сувнинг айланма харакатидан гидрогоеологик сувнинг айланма харакатидан фарқи шуки геологик сувнинг айланма харакатига турли хил геологик омиллар ва жараёнлар таъсир қиласида ва тоғ жинсларини хосил бўлишида (қайта ўзгаришида) ги ўз жойини ўзгартиришлар (перемещение) ва қайта ўзгаришлар билан юқори даражада боғлиқ ва бу ерни тектоник эволюцияси билан белгиланади.

2. Геологик айланма харакат жараёнидаги сувнинг харакати тезлиги ўзгаришлари геологик вақт масштабида содир бўлади.

4. Геологик айланма харакат хакидаги тушунчалар унинг табиати хақидаги тасаввурлар айланишнинг этаплари ва циклли хақидаги тасаввурлар, айланма харакатнинг турлари ва шакллари тўғрисидаги билимлар рус олимлари Ф.А. Макаренко, В.А. Ильин, В.И. Кананов, ва бошқалар томонидан ривожлантирилган .

5. Бу тадқикотлар натижаларига асосланиб геологик айланма харакатни бир қатор нисбатан мустақил тармоқларга ажратиш мумкун. Булар турли сувларнинг иштироқида ва ер қобиғининг шаклланиши босқичида содир бўлади.

6. Аввало геологик сувнинг айланма харакатининг садиментарик ва чўқинди хосил бўлиши билан боғлиқ тармоқлари тўғрисида гаплашамиз.

Сув хавзаси тубида янгидан (свежий) танланган чўкма хаддан ташқари бўшоқ (рыхлый) тузилишга, юқори ғовакликка эга бўлади ва у таркибида кўп миқдорда сувни ушлаб туради.

Ил (лойқа) ётқизиклар умумий оғирлигининг сувли миқдори 80-90% га етади.

Ф.Т. Лисицын хисобларига кўра денгиз ва океналар тубига хар йили 26 млрд тонна чўқинди махсулотлар ётқизилади. Бу махсулотлар океналарга йирик дарёлар, музликлар, шамол , вулқон жараёнлари олиб келади.

7. Агар янги чўқмаларнинг ўртача намлиги 70% деб қабул қиласак , чўқмалар ичидағи сув массаси таҳминан 60 млрд тоннани ёки йилига 60 км куб сувни ташкил қиласи. Лекин бу дарё йил бўйи океан юзасидан бўладиган буғланадиган сувнинг юздан бир процента тўғри келади.

8. қүшилган сувнинг анчагина қисми сув хавзасига биринчи йилда қайтади. Кейинги катта қалинликдаги қатlam қалинлиги ўсиб бориш бараварида пастки қатlamлар зичланиб боради. Седиментациядан денгизга ўтиб боради ва бирламчи чўкма чўкинди жинсга ўтади. Бу зичланиш натижасида ғоваклик камайиб боради (асосан гилли жинсларда) ва эркин сув сиқиб чиқарилади.

Сиқиб чиқарилган сувларнинг бир қисми денгиз ва хавзага қайтади. ўерда чўкинди ётқизиш жараёни кечади ва қайси бир даражада гидрологик сув айланышдан олинган сувни хажми компенсация килинади.

8. Гилли тоғ жинсларидан сиқиб чиқарилган сувнинг кўпгина қисми (қўмлар, қўмтошлар, оҳактошлар) коллектор – қатlamларга ўтади ва гидрологик сув айланма харакатига қушилади ва фақат чўкинди ётқизиш зонасида ер кўтарилиши билан боғлиқ бўлган тектоник режим ўзгаради ва ер кўтарилиб қуриқликка айланади.

9. Геологик сув айланма харакатининг иккинчи турига диогенетик босқичда бошланадиган ва чўкманинг қайта шаклланадиган боғланган сувларнинг (бўш боғланган) ажralиб чиқиши билан боғлиқ. Қатагенез босқичида харорат 30 градусдан 200 градусгача кўтарилиганда сув молекулалари трансляцион харакат қилганда амалда сувнинг тўлиқ ажralиши рўй беради. Бу сувлар гил зарралари юзасида молекуляр тортиш кучи билан ушланиб туради ва эркин холатга ўтади.

Юқоридаги қатlamларни оғирлиғи таъсири натижасида сув юқори фильтрацион хусусият жинсларга хайдалади (отгоняется), сувни янги порцияси сиқиб чиқарилади, гил зарраси юзаси билан мустахкамроқ боғланган сув хам, ва катагенезни пастки чегарасигача давом этади. Яъни 6 минг километргача, аста секин ғовоклик камайиб боради, гилли жинслар камайиб боради ва гиллар аргиллитларга айланиб боради. Бу жараён кечадиган жараён бир неча йилдан 20-30 млн. йилгacha ўзгаради.

Чўкинди ётқизиш жараёнида ёки жинслардан сиқиб чиқарилиши жараёнида хосил бўлган сувлар седименитоген сувлар дейилади.

Шундай қилиб геологик айланма харакат тармоғи билан чўкинди жинс тармоқларида катта хажмдаги седиментацион ер ости сувлари хосил боғланган денгизни қайтишида (регрессия) ер ости сувлари билан секин аста аралашади ва суюқлашади, хамда қуруқлик юзидан

инфилтрация сувлар билан ёки литосферанинг пастки қатламлари қираётган сувлар билан аралашади ва суюқлашади.

Кейинги денгиз транегрессиясида денгиз сувларнинг кўйилиши жараёни тикланади ва шундан сўнг седиментацион ер ости сувларининг янги хажмлари хосил бўлади.

Геологик сув айланнишидаги учдаги тармок геосинклинал режим шароитида чўкинди ва вулқон- чўкинди жинсларидаги регионал метаморфизм жараёни билан боғлиқ.

Бу босқичда тоғ жинсларига юқори харорат ва босим таъсирида ва турли кимёвий реакциялар таъсирида минералларни бузилиши ва кристаллик панжарасининг қайта тузилиши (перестройка), кўп минераллар таркибидан кимёвий боғланган сув кўп миқдорда ажralиб чиқади. Бу жинсларидаги қайта ўзгаришлар яъни метаморфизм натижасида таъсирида, яшил сланецлар срациясидан “гранулит” гача бўлган ўзгаришларда сув ажralиши амалга ошади.

В.Е.Хашннинг таъкидлаши бўйича геосинклинал пояслар (минтақалар) литосферанинг энг кўп сув ўтказадиган минтақаси хисобланади, бу эса ажralиб чиқсан сувнинг ер қобигининг юқори қисмига киришини таъминлайди, вақт ўтиши билан (вақт давомида) бу сувлар бошқа генезисли сувлар билан фаол алоқага киришади.

Метаморфик реакциялар натижасида гидросферага кирадиган эркин сувнинг миқдори В.П.Зверевнинг хисоблари бўйича тахминан 10-15 г/йил ёки 1 см^3 ни ташкил қиласи.

Сувни айланма харакатида сувни ўтишига кетган вақт бир нече ўн йиллардан, юз миллион йилларгача давом кетади.

Чўкинди, вулқон, чўкинди ёки магматик тоғ жинсларини метаморфизми натижасида боғланган сувлардан хосил бўлган ер ости сувлари метаморфоген сувлар дейилади.

Бундай мураккаб геологик айланма харакат хақида гапириш мумкин ва ерни умумий эволюциясида кўп марта қайта ўзгарган ва ўз жойини ўзгарган.

Бундай айланма харакатни ўрганиш, катта геологик сув айланма харакат дейилади ва бу ерни планета сифатидаги тарихинини

ўрганиш билан боғлиқ ва тектоник, петролога геокимёвий тасаввурлар билан боғлиқ.

Ер қобигига мантия моддасини асосий кириб бориши, маълумки магматик эритма ва флюидал оқимлар билан боғлиқ, мантия махсулотларини дегазацияси билан боғлиқ. Ва уларни таркибида учувчан компонентлар билан молекуляр сувлар мавжуд ва сувлар диссоциацияга учраган ва магматик эритма таркибидан оз миқдорда сув мантиядан кириб келади.

Мантияни дегидротацияси жараёнида хосил бўлган ер ости сувлари мантийноген магматоген ёки ювенил сувлар деб аталади. Бу нарса ўткан асрда Э.Зюсс томонидан ташкил қилинганди.

Б.Г.Лутц концепсиясига кўра ювенил оқимларнинг астеносферада пайдо бўлади ва у ерда суюқ базальтни совуши амалга ошади.

Мантиянинг юқори катламларига кўтарилиган сари ювенил эритмалар нордон компонентлар билан бойийди ва гранитизация учун зарур бўлган зарур таркибга эга бўлади. Шундай қилиб кремнезём билан бойиган кучли иссиқлик оқими, ювенил оқимлари таъсирида материк типидаги ер қобигини ҳосил қиласади.

Ювениль сувларнинг кўп қисми гранитизация жараёнига сарфланади, қолган қисми, анчагина оз қисми эса бошқа компонентлар билан бирга ғовак ва ёриқлар тизимида тарқалади.

1.4 Гранит магмасининг совиши натижасида каттагина хажмдаги сув жинс ҳосил қилувчи минераллар билан боғланиб қолади. Ернинг тортишига боғлиқ холда минераллар тикибидаги сув ўз харакатини давом эттиради то тоғ жинслари ер юзасига чиқанича ва бузулгунгача.

В.В.Белоусовнинг тасаввури бўйича, материк қобиқдан океан қобигига айланиши жараёнида, қайта ишланиш ва майдаланиш содир бўлади деб тахмин қилинади, яъни сувни мантияга қайтиши жинслар билан бирга содир бўлади. Бунда материк қобиги пасайиб бориши билан катта харсанг тошлардан ва блоклардан ташкил топади.

Янги глобал тектоника нуқтаи назаридан қаралганда катта геологик айланма харакат, океан қобиги магматик махсулотнинг рифт зонаси кириши билан боғлиқ.

Е.В.Пинникернинг қарашларига кўра ер гидросферасини хосил бўлиши магматик эритманинг оқиб чиқиши флюид оқимларнинг харакати билан кузатилади (сопровождается). Флюид оқимларнинг кириб келиши рифт минтақалари билан чегараланмайди ва океан қобиғи майдонини барчасини эгаллади. Г.Хесснинг концепциясига кўра янги океан қобиғи перидотит махсулотдан хосил бўлади ва серпентинизация жараёнида шакланади ва ювениль флюид оқимлар таъсирида бўлади. Бу таъсир натижасида оливин таркибига кирган перидотитлар 500 градусда гидротацияга учрайди ва қайта ўзгариш натижасида серпентинга айланади ва кўп миқдордаги ювениль сувларни ютади.

Г.Хес перидотитларни серпентинизацияси жараёнини миқдорий баҳолашга (характеристика) уриниб кўрди ва хар йили океан қобигини ўсиб боришида серпентиннинг хиссасида **ва боғланган** сувдаги миқдорини, уни миқдори 25% га етишини кўрсатди.

Бу хисоблар натижасида қобиқнинг серпентин қатламига сарф қилинадиган ювенил сувнинг хажми йиллига 0.4 км^3 ташкил қиласди. Агар тасаввур қилсақ, бу билан серпентинизация жараёни бу билан тугамайди ва ювениль сувининг сарфи, хар йил бўйича, мантиядан келадиган сувнинг умумий миқдори Ф.А.Макаренко хисоби бўйича $0.7-1.0 \text{ км}^3$.

Континентнинг ютувчи чеккасида океан қобигининг чўкишида эриш ходисаси рўй беради ва у перидинтитларнинг серпентинизациясида дегидротация ва боғланган сувнинг ажралиши руй беради. Ажралган сув қисман вулкан жараёнида ер юзига отилади ёки кичик ёриқлар ва йириқ ёриқлар бўйлаб кўтарилади ва кўпгина холларда континентал қобиқни шаклланишига сарф бўлади.

Чунонча (поскольку) океан қобигининг қаттагина бир қисми ошиб континент тагига силжиб боргани сари яна қобиқмаси конвектив оқимларга қўшилади ва қобиқ билан биргалиқда мантияга қайтади ва сувнинг бир қисми эриш жараёнида сақланади.

Шу вақтни ўзида, назарда тутиш керак бирламчи магматик минерални қайта ўзгаришида ювениль сувларнинг иштироқи бир хил эмас. Серпентинизация жараёни денгиз суви иштироқида бўлади ва бу изотоп усули билан ўтказилган анализ натижасида исботланган.

Янги океан қобиғининг шаклланиши океан сувининг ютилиши билан боғлайди ва бу қарашни А.Н.Павлов ривожлантирди.

Бундай холда катта сув айланма харакати мавжудлиги тўғрисида гапириш мумкин амалда эса, амалий жихатдан гидросфера чегарасида амалга ошадиган океан билан ер қобиғи ўртасидаги сув олмашинувига боғлиқ.

Геологик айланма харакатни тушунтирувчи бирор-бир изохни тушунтиришни афзал кўрмай ва хар бир изохнинг ўзини ютуғи ва камчиллиги тўлгани каби айланма харакатдаги муҳим роль ер қобиғини шаклланиш жараёнидаги сув ва ернинг тузилишига ва ривожланишига боғлиқ.

Асосий эътибор айланма харакатдаги кимёвий ва петрология оқибатларга қаратилади ва ер қобиғидаги модданинг ташилиши (перенос) ва тақсимланиши (минерал хосил бўлиши) катта ахамиятга эга.

Ер шаридаги умумий сув баланси нуктаи назаридан геологик сув айланма харакати катта ахамиятга эга эмас; келтирилган сувни кириши ва сарфланишининг йиллик миқдорлари геологик айланма харакатнинг дунё сув балансидаги хиссаси унча кўп эмас.

Лекин шуни назарда тутиш керакки катта чуқурлиқдаги сувларни ерни сув балансидаги хиссаси геологик тарих давомида доимий эмас.

Лекин бутун гидросферани мантияда кечган жараёнлар хосил қилганлигини хисобга олсак, яъни мантияни дегазация натижасида гидросфера хосил бўлган ягона табиий сувларни шакллантирувчи бўлса, асосий манба, бу мантия жисмларининг дегазациясидир.